

Lene B. Møller
Solbakken 3 C, Risskov

KORT SAGT

Forbyd fyrværkeri

Forbyd dog fyrværkeri. Det forårsager ulykker, sviner og forurener – skænk et glas champagne og ønsk hinanden et godt og fredeligt nyt år i stedet, og nyd freden. Med tak til JP's Hjørnesparket for nogle ramrende og bidende ironiske indspark om skyderiet.

Unødigt forklaring

Det er en uskik, at journalister i tv begynder at skille dronningens nytårstale ad, næsten før hun har sluttet den. Vi har selv hørt den, og vi behøver ikke at få den forklaret. Statsministerens nytårstale må journalisterne spille odds på, siden de allerede mellem jul og nytår gætter på, hvad han vil sige på aftenen.

Birgitte Christensen
Strib Landevej 107, Middelfart

Respekt for Bornholm

Imponerende flot indsats af bornholmerne, respekt!

Elsbeth Abildgaard
Korsvej 15, Hurup Thy

Foghs bommert

Lederen 29/12 er en fin gennemgang af Muhammed-krisens udvikling, men på ét punkt er jeg uenig med lederkribenten. Der står, at en intrigant egyptisk ambassadør fik samlet 11 kolleger til en upassende henvendelse til den danske regering. Efter min mening jukkede Anders Fogh Rasmussen i spinaten ved at afslå mødet med ambassadørerne. Han havde ikke behøvet rocke sig en millimeter fra at gøre opmærksom på, at vi her i landet har pressefrihed, og at regeringen hverken kunne eller ville gribe ind. Det var bare en diplomatisk bommert, som ambassadørerne betragtede som en grov fornærmelse. Først derefter brød fanden løs blandt Allahs disciple.

Kåre B. Videbæk
Fælledvej 7, Struer

Kattegat-broen

Adm. direktør Michael Christensen argumenter i JP (31/12) for en Kattegat-bro ud fra julens trafikale problemer. For at sætte trumf på inddrager han også risikoen for terrorhandlinger mod og uheld på Storebæltsforbindelsen. Må man ydmygt spørge, hvilke forhold direktøren ser, som forhindrer vejrlig, galninge og hændelige uheld i at lukke en Kattegat-bro?

Christian Jarnhus
Stegøvej 28, Bogense

Levebrødsforskerne triumferer

Overskud af forskere, der kræver løn og embede, fører til videnskabeligt forfald.

STEEN STEENSEN
historiker og forfatter
Lejrevej 24, 1., Brønshøj

Mere forskning er vejen frem. Forskning er kilden til velstand.

Sådan lyder det fra ministrene. Det må antages, at statens centrale organer understøtter regeringens kampagne. I hvert tilfælde gælder det Danmarks Radio, der gerne ser den intellektuelle klasses sociale position yderligere styrket.

Men er denne investering i forskning noget, der gavner det menige folk? Hvad med hverdagens slidere i arbejdslivet? Kommer det landets selvejere og ansatte til gode? Eller forholder det sig omvendt?

Påføres producenterne blot ekstra byrder og udgifter? Om disse problemstillinger kredser artiklen.

Antallet af forskere er udvidet voldsomt i de sidste fyre år, hvilket hænger sammen med udbygningen af de højere læreanstalter.

Studentertallet er nærmest eksploderet. Det samme kan man sige om mængden af professorater.

Den udvikling kommer ikke læreanstalterne på tværs. Organismer stræber efter vækst. Kort sagt ønsker stærke kræfter i samfundets overbygning mere forskning. Men røster i vælgerskaren udtrykker vrede. Vi kommer til at betale. Skatteopkrævningen er i forvejen horribel.

Dømmekraften udvikles

Fornuften blandt praktisk arbejdende mennesker bør man aldrig undervurdere. Håndværk og privat næringsdrift udvikler dømmekraft.

Flyvske ideer straffes. Realitets-sansen skærpes. Nej, der er ikke brug for flere forskere. Antallet er i forvejen alt for stort. Mængden alene udgør en belastning for samfundet. Hvordan skal det nu begribes?

Universiteterne kæmper med en overkapacitet af kandidater, der gerne vil fremme karrieren, forske, skrive ph.d.-afhandlinger og videre i det spor. Det skaber et vedvarende afsætningsproblem.

Hele tiden udruget de friske kuld af undersøgere, der kræver løn og embede. Kampen om bevillinger er hård. Overskuddet af forskere får skæbnesvangre konsekvenser. Næsten uundgåeligt fører

det til et videnskabeligt forfald. Mange kandidater ender som levebrødsforskere.

Denne udvikling er langt fremme. I dag er det nødvendigt at skelne mellem videnskab og levebrødsforskning. Videnskabsmænd går ikke på kompromis. Ikke på vilkår. Videnskab og politik er uforenelige elementer. Både mænd og kvinder i den videnskabelige gruppe vender ryggen til politikvæsnen. Den politiske sandhed interesserer dem ikke. Kun sandheden har interesse. I den er videnskabens udøvere dybt engagerede. De lader sig hverken korrumpere af penge, magt eller forfremmelser.

Fingre i en bevilling

Levebrødsforskerne har opgivet denne standhaftighed. Hvordan får man fingrene i en bevilling? Nå, her er en annonce. Miljøministeren vil have et emne undersøgt. Gerne. Men hvilket sandhed ønsker ministeren? Den politiske sandhed vel sagtens.

Okay, det får miljøministeren så. Lidt behændighed og flere bevillinger dukker sikkert op efterfølgende. Måske venter et fast embede forude. Nej, nej, der foregår in-

gen samtale herom mellem ministeren og forskeren.

Men hvad bliver der tænkt? Eksemplet er næppe synderligt overdrevet. Just for tiden løber klimakomedien over skærmen. Journalister og politikere over den ganske klode er vilde med menneskeskabt klima. Her er der gevinster at score.

Enorme præmier i udsigt

Magt over de skyldige, penge i strømme og forfremmelser. Enorme præmier, lige til at høste. FN's endelige rapport om klimaets tilstand afstiver den politiske sandhed. Upassende indslag ignoreres.

Levebrødsforskerne triumferer. Af journalister og politikere betegnes de som verdens førende klimaforskere.

Levebrødspolitikere regnes for meget lidt. Samme status bør tildeles levebrødsforskere.

Frustrationen vokser i folkelige kredse. Regeringen vil spendere yderligere penge i forskning. Nej tak. Ingen velstand kommer fra den kant. Politisk forskning er udbytning. Velstand skabes af produktive mennesker og videnskabsmænd.

Rød bloks løsning er et farvel til velfærd

Leif Hansgaard
fhv. borgmester (V)
Drosselvej 7, Langeskov

I Danmark har vi nogle af de højeste lønninger i verden. Mindstelønnen er høj, og de høje lønninger ligger pænt oppe i området, hvor topskatten tager sin gode del.

Mister vi jobbet, kompenseres indtægtsbortfaldet. Naturligvis re-

lativt mest for dem, der har de mindste lønninger.

For mange i området med arbejdsmarkedets mindste lønninger kan det økonomisk dårligt betale sig at arbejde. Der kan ske bortfald af sociale ydelser, og man får måske i tilgift transportomkostninger og slet ingen tilskyndelse til at flytte for at få arbejde. Situationen kan meget vel betyde, at man helt

mister tilskyndelsen til at arbejde og i stedet indretter sig på tingenes tålelige tilstand som arbejdsløs.

For andre – især lønmodtagere – med større indtægter kan det ikke betale sig at være på fuld tid. Fuld tid er en dårlig forretning, da en stor del af indkomsten rammes af topskatten. Det kan være medlemmer af Dansk Sygeplejeråd, Danmarks Lærerforening og djøf'er

over en bred front. For de arbejdsløse på dagpenge og for lønmodtagere på nedsat tid er løsningen ikke 12 minutter mere om dagen.

Rød bloks løsning dur derfor ikke. Løsningen er ikke fair over for de arbejdsløse, og den vil med topskatten øge tilgangen af lønmodtagere på nedsat tid.

Rød bloks løsning er et farvel til velfærd.

SKRIV TIL OS

■ Send gerne et læserbrev til Morgenavisen Jyllands-Posten på debat@jp.dk

■ Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder om, at indlæg markeres med "Kun for JP". Vi forbeholder os ret til forkortelser.

■ Breve sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J. Se også www.jp.dk